

15. Tavshedspligt for ansatte i De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat).

Ifølge artikel 6 i EF-forordning nr. 1588/90 af 11. juni 1990 (EFT 1990 L 151/1) om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) er medlemsstaterne forpligtet til at indføre regler med henblik på at kunne skride ind over for misligholdelse af forpligtelsen til at hemmeligholde fortrolige statistiske oplysninger, der fremsendes til Eurostat. Efter forordningen skal reglerne indføres inden den 1. januar 1992. Bestemmelsen er optaget som bilag 2 til lovforslaget.

Effektiviteten af Eurostats arbejde med at udarbejde statistikker og udføre analyser vedrørende fællesskabet har hidtil været hæmmet af, at medlemsstaterne har hemmeligholdt fortrolige statistiske oplysninger over for Eurostat. Navnlig i forbindelse med EF's indre marked er det vigtigt, at Kommissionen kan råde over fuldstændige og pålidelige statistiske oplysninger, idet det er en forudsætning for en effektiv forvaltning, således at man bl.a. undgår spild af økonomiske ressourcer på grund af manglende overblik og information.

Den hemmeligholdelse, som hidtil har været praktiseret, er en naturlig konsekvens af, at de enkelte landes straffebestemmelser om tavshedspligt ikke gælder for de ansatte i EF.

Fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til Eurostat må nødvendigvis betinges af vilkår om en lige så effektiv beskyttelse af oplysningerne som ved fremsendelse til det nationale statistiske kontor, for Danmarks vedkommende Danmarks Statistik. Det betyder, at ansattes brud på tavshedspligten må kunne straffes på samme måde, når der er tale om ansatte i Eurostat, som når der er tale om ansatte i Danmarks Statistik.

Efter de gældende regler i straffeloven er det ikke muligt at straffe ansatte i EF for brud på tavshedspligten i forbindelse med arbejdet for EF. Straffelovens § 152 gælder for den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv. Udtrykket »offentlig tjeneste« må forstås som dansk offentlig tjeneste.

Med lovforslaget tilsigtes en opfyldelse af Danmarks forpligtelse i henhold til EF-forordningens artikel 6.

Når alle EF-landene har indført tilsvarende regler, vil det ikke være betænkeligt at fremsende fortrolige statistiske oplysninger til Eurostat, fordi brud på tavshedspligten vil kunne straffes, uanset hvor lovovertrædelsen er begået, uanset lovovertræderens nationalitet, og uanset i hvilket EF-land den pågældende efterfølgende har taget ophold.

Det skal bemærkes, at ansatte i Eurostat ligesom andre medarbejdere ved EF som udgangspunkt er omfattet af strafferetlig immunitet i henhold til artikel 12 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Ved forordningen af 11. juni 1990 er det imidlertid forudsat, at Kommissionen fuldt ud vil medvirke til strafforfølgning af sine tjenestemænd eller øvrige ansatte, som måtte gøre sig skyldige i misligholdelse af forpligtelsen til at hemmeligholde statistiske oplysninger, og at den om fornødent vil ophæve immuniteten i henhold til artikel 18 i den nævnte protokol.

Det skal endvidere bemærkes, at de ansatte i EF, herunder Eurostat, allerede efter EF-reglerne er underkastet tavshedspligt, og at der er mulighed for disciplinære sanktioner for brud på tavshedspligten. Den alvorligste disciplinære sanktion over for tjenestemænd i EF er fjernelse fra tjenesten med frakendelse af retten til alderspension, og det er en sanktion, som kan komme på tale for brud på tavshedspligten.

Herudover vil EF kunne ifalde erstatningsansvar for skade forvoldt af de ansatte i forbindelse med brud på tavshedspligten.

De gældende regler om beskyttelse mod tavshedspligtsbrud gennem regler om erstatningsansvar og disciplinære sanktioner vedbliver at bestå ved siden af den yderligere beskyttelse, der er en følge af det strafferetlige ansvar, der indføres i medlemslandene.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

16. Fly- og skibskapring.

I betænkning nr. 1099/1987 har Straffelovrådet foreslået, at straffelovens § 183 a om flykapring udvides til også at omfatte kapring af skibe, samtidig med at strafmaksimum i bestemmelsen foreslås forhøjet fra 12 års fængsel til fængsel på livstid.

Endvidere kan nævnes, at Danmark den 26. oktober 1988 har undertegnet konventionen om bekæmpelse af terrorhandlinger mod skibe og tillægsprotokollen om faste boreplatforme på kontinentalsokkelen, der begge er udarbejdet af Den Internationale Søfarts Organisation (IMO) under FN.

Instrumenterne pålægger landene pligt til at fastsætte »passende straffe« for de handlinger, der er beskrevet i konventionen og protokollen. De handlinger, der er opregnet i konventionen og protokollen, vil være strafbare efter en lang række bestemmelser i den danske straffelov, og en ændring af straffelovens § 183 a til også at omfatte skibe er ikke påkrævet som betingelse for, at Danmark kan tiltræde de nævnte instrumenter.